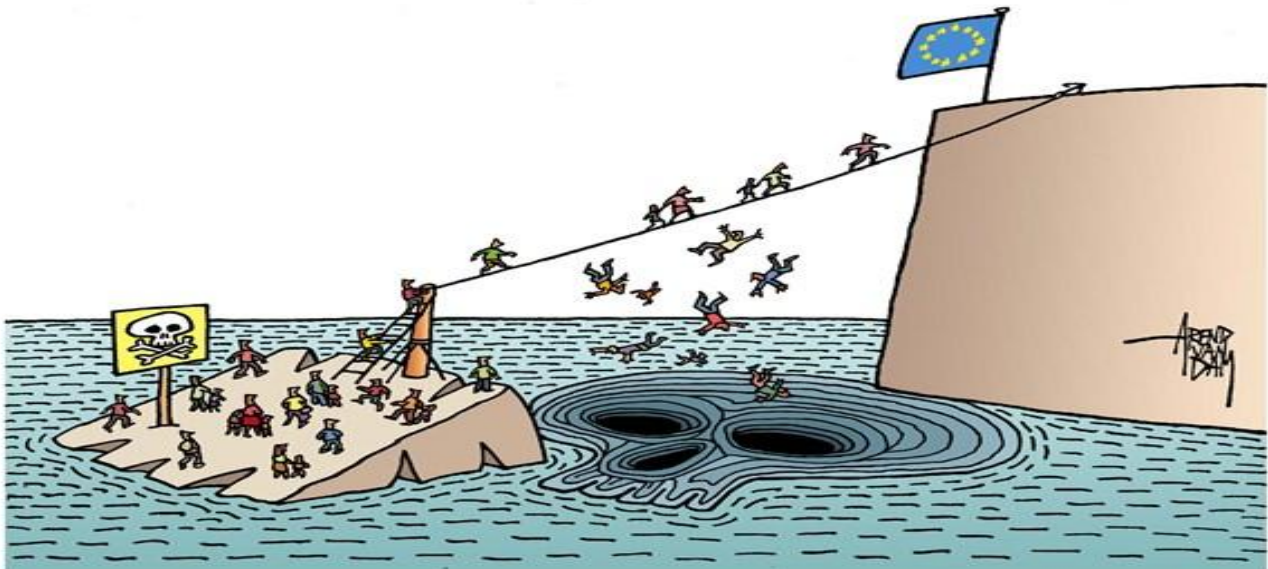

Σχολικό έτος
2014 - 15

14^ο φύλλο
Ιούνιος 2015

Άνθρωποι ενός κατώτερου θεού;

Τους τελευταίους μήνες πλήθος προσφύγων καταφτάνει στις χώρες της Μεσογείου και στα νησιά μας. Μόνο το 2015 στη Μεσόγειο έχουν χάσει τη ζωή τους περίπου 1.800 άνθρωποι. Ο αριθμός είναι 30 φορές μεγαλύτερος σε σχέση με το 2014. Οι εικόνες είναι συγκλονιστικές... Ανθρώπινα πτώματα ξεβράζονται στις ακτές, άνθρωποι στα όρια του θανάτου προσπαθούν να ζήσουν, γυναίκες και παιδιά κλαίει έχοντας μπροστά τους πτώματα των αγαπημένων τους...

(Η συνέχεια στη σελίδα 2 - 3)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ: Ηλεκτρονικοί μας φίλοι σελ.5, το λεξικό της βαρεμάρας σελ.6, η εκδρομή της Γ' Γυμνασίου σελ.12-13, πόσο καλά ξέρετε τους καθηγητές σας σελ.14, η συνέχεια του διηγήματος σελ 17-18, μαντινάδες για τους καθηγητές σελ.19-20 κ.ά.

Η πλειοψηφία αυτών προέρχεται από χώρες της Ανατολής στις οποίες επικρατούν καθεστώτα αυταρχικά ή βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση. Άνθρωποι από τη Συρία, το Ιράκ και το Αφγανιστάν έρχονται για να γλιτώσουν από την κόλαση που δημιουργεί ο πόλεμος στη χώρα τους. Οι σύγχρονοι δούλεμποροι αναλαμβάνουν τη... διάσωσή τους. Στοιβάζουν εκατοντάδες ανθρώπινες ψυχές σε καΐκια για να τους αφήσουν σε μια χώρα της νότιας Ευρώπης. Όσοι τα καταφέρνουν, φτάνουν στην Ιταλία, στην Ισπανία, στη Μάλτα, αλλά και στη χώρα μας αναζητώντας μια νέα πατρίδα.

Μιλήσαμε με τον Ρεζά, έναν πρόσφυγα από το Αφγανιστάν που έφτασε στην Ελλάδα το 2002 και ύστερα από περιπλάνηση ενός έτους περίπου κατέληξε στο νησί μας.

Τι σκέφτεσαι βλέποντας τα κύματα των προσφύγων που κατακλύζουν τη Ν. Ευρώπη;

Στεναχωριέμαι που τόσοι άνθρωποι πεθαίνουν προσπαθώντας να γλιτώσουν απ' τον θάνατο στις δικές τους χώρες.

Ποιοι λόγοι νομίζεις ότι αναγκάζουν τους ανθρώπους να φύγουν από τον τόπο τους;

Οι άνθρωποι φεύγουν από τη χώρα τους προκειμένου να γλιτώσουν από τον θάνατο. Στις χώρες τους υπάρχει πόλεμος ή διαμάχες μεταξύ των φυλών ή θρησκευτικός φανατισμός που αναγκάζει τους ανθρώπους να φύγουν παρά τη θέλησή τους. Όμως πρέπει να ζήσουν αυτοί και τα παιδιά τους, έτσι αναγκάζονται να πάρουν τον δρόμο της προσφυγιάς.

Ποια ήταν η κατάσταση στη χώρα σου που ανάγκασε εσένα να φύγεις και πώς ένιωσες που έφυγες από τη χώρα σου;

Η κατάσταση στη χώρα μου τότε ήταν ακόμα χειρότερη από τώρα. Οι Ταλιμπάν κατέλαβαν τη χώρα και έφτασαν και στην περιοχή που ζούσε η φυλή μου, η Χαζάρα. Μας κυνηγούσαν και προσπαθούσαν να μας εξοντώσουν. Για να μη σκοτωθώ από εκείνους, αποφάσισα να φύγω.

Ποια ήταν η διαδρομή που ακολούθησες προς την Ελλάδα, ήσουν μόνος, τι δυσκολίες συνάντησες;

Οι δρόμοι διαφυγής είναι σχεδόν ίδιοι για όλους, Αφγανιστάν, Ιράν, Τουρκία, Ελλάδα. Έφυγα μόνος μου, αλλά στη διαδρομή συνάντησα κι άλλους. Οι δυσκολίες ήταν πάρα πολλές. Κυρίως, επειδή κινείσαι παράνομα από χώρα σε χώρα και φοβάσαι μήπως σε πιάσουν.

Αν έχεις χρήματα, μπορεί να φύγεις σχετικά γρήγορα από κάθε χώρα. Διαφορετικά πρέπει να δουλέψεις, για να πληρώσεις να πας σε άλλη χώρα, και αυτό δεν είναι εύκολο. Είσαι σε μια ξένη χώρα, δεν ξέρεις τη γλώσσα, τον κόσμο, την κοινωνία αυτή.

Ποιος ήταν ο προορισμός σου, πώς κατέληξες στην Κρήτη;

Ήθελα να φτάσω κάπου που να μην υπάρχει πόλεμος, να ζήσω ήρεμα, να είμαι μακριά από αυτά που έζησα στη χώρα μου.

Ποιες ήταν οι δυσκολίες που συνάντησες μόλις ήρθες, πώς σε αντιμετώπισαν οι ντόπιοι; Πού πήγες, ποιος σε βοήθησε;

Όταν ήρθα στην Ελλάδα, μου άρεσαν οι άνθρωποι, η χώρα, και έμεινα εδώ. Οι δυσκολίες στη αρχή ήταν πολλές, δεν ήξερα τη γλώσσα και δεν μπορούσα να

επικοινωνήσω με τους ανθρώπους. Όμως όλα τα χρόνια που έμεινα στην Κρήτη, στα Ανώγεια και στο Ηράκλειο, οι άνθρωποι που γνώρισα, ο καθένας τους με βοήθησε όσο μπορούσε. Χρωστάω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καθηγητές που είχα στο Εσπερινό Γενικό Λύκειο Ηρακλείου.

Συνήθως οι πρόσφυγες προσπαθούν να επιβιώσουν, να βρουν μια δουλειά. Εσύ είχες το κουράγιο και τη θέληση να πας σχολείο. Μάλιστα έδωσες εξετάσεις και πέρασες στο τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Τ.Ε.Ι. Κρήτης. Πώς πήρες αυτήν την απόφαση;

Πάντα ήθελα να σπουδάσω και να κάνω μια δουλειά που να μου αρέσει. Ήταν βέβαια δύσκολο. Έπρεπε να δουλεύω το πρωί και το βράδυ να πηγαίνω στο σχολείο. Όμως το ήθελα πολύ και οι καθηγητές του Εσπερινού με υποστήριξαν πολύ. Έτσι έδωσα Πανελλήνιες και τα κατάφερα, να 'ναι καλά οι καθηγητές μου.

Τι άλλο θα ήθελες να μοιραστείς μαζί μας;

Μακάρι να μη γίνονται πόλεμοι και να ζει ο καθένας στη χώρα του με την οικογένειά του ειρηνικά. Να μη χάνονται ανθρώπινες ζωές απ' τον πόλεμο, απ' την προσφυγιά.

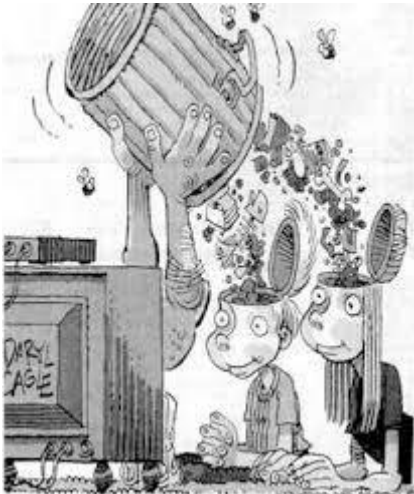
Σήμερα δε βρίσκεσαι πια στην Ελλάδα. Γιατί έφυγες, τι θα ήθελες να κάνεις στη συνέχεια;

Σε κάθε χώρα η κατάσταση είναι διαφορετική. Η βόρεια Ευρώπη είναι καλύτερη για τους πρόσφυγες απ' τη νότια. Γι' αυτό και σχεδόν όλοι οι πρόσφυγες θέλουν να πάνε εκεί.

Η ζωή ποτέ δεν είναι εύκολη, δεν είναι πάντα ίδια, άλλοτε πάνω, άλλοτε κάτω... Θέλει προσπάθεια για να καταφέρεις κάτι.

Τηλεόραση:

«εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω»

Στις μέρες μας το διαδίκτυο, οι υπολογιστές και τα κινητά έχουν μπει για τα καλά στη ζωή μας. Η τηλεόραση όμως αντί να προσπαθεί να κρατήσει τη θέση της, συνεχώς υποβιβάζει την ποιότητά της. Σπάνια βλέπουμε ενδιαφέρουσες εκπομπές, οι εκπομπές με επιστημονικό περιεχόμενο είναι ελάχιστες, οι παραγωγές είναι κακές, η δημοσιογραφία συχνά είναι κίτρινη, κάθε τρεις και λίγο ζώδια, επαναλήψεις εκπομπών, ξανά και ξανά παλιές ταινίες. Όλα αυτά χαρακτηρίζουν σήμερα την ελληνική τηλεόραση. Το ερώτημα όμως είναι «γιατί».

Ίσως να 'ναι σχέδιο, μας ταΐζουν δηλαδή σκουπίδια για να μας αποβλακώσουν, ώστε να είμαστε πιο διαχειρίσιμοι ως πολίτες και για να μας αποσπούν την προσοχή από τα σημαντικά θέματα. Ίσως γιατί τα κανάλια είναι επιχειρήσεις. Και για να πάνε καλά, πρέπει να πουλάνε προϊόντα που ο κόσμος επιθυμεί, άρα δείχνουν χαζομάρες, γιατί αυτό θέλει ο κόσμος. Πολλοί αναρωτιόμαστε αν το επίπεδο του κόσμου είναι τόσο χαμηλό και η τηλεόραση το αντικατοπτρίζει ή αν είμαστε όλοι θύματα του χαζοκουτιού και των καναλαρχών. Από την άλλη πλευρά όμως, όταν κάτι δεν μας αρέσει, το απορρίπτουμε, αλλά το τηλεσκουπίδι συνεχίζει να προβάλλεται, πράγμα που σημαίνει ότι απευθύνεται σε κόσμο που όχι μόνο το συνήθισε, αλλά έμαθε να το αγαπάει, να το ζητά και να το αναπαράγει.

Έλενα Αίβαλιώτη Γ1

Είδηση είναι, να την πιστέψω;

Οι ειδήσεις μάς ενημερώνουν για ό,τι συμβαίνει στον κόσμο. Και οι θεατές, ακροατές ή αναγνώστες τις πιστεύουν, αφού είναι αποτέλεσμα δημοσιογραφικής έρευνας. Όμως πολλές φορές αυτό δε συμβαίνει πάντα. Ειδικά σήμερα, παρόλο που τα μέσα πληροφόρησης είναι περισσότερα απ' ό,τι παλιότερα, οι ειδήσεις δεν είναι ακριβείς και αξιόπιστες. Πολλές ειδήσεις παραπληροφορούν ή κατευθύνουν το κοινό σε συγκεκριμένα θέματα. Μπορεί ακόμα και να δημιουργηθούν ειδήσεις για να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες ή απλώς για πλάκα. Το κακό έχει παραγίνει με εκείνες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η είδηση για τον νικητή του τζόκερ. Γράφτηκε και αναπαράχθηκε μια ψευδής είδηση που την προέβαλαν ακόμα και τηλεοπτικά κανάλια. Γι' αυτό σήμερα, περισσότερο από ποτέ, πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί σε ό,τι ακούμε ή διαβάζουμε. Επειδή το έγραψε ή το είπε κάποιος, δε σημαίνει πως είναι αληθινό. Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να κρίνουμε τα δεδομένα και μετά να βγάζουμε τα συμπεράσματά μας.

Κατερίνα Οικονομάκη Β3

Πόσους (ηλεκτρονικούς) φίλους έχεις;

Η φιλία αποτελεί ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ζωής των εφήβων. Μέσα από τις σχέσεις με τους φίλους μας ανακαλύπτουμε τη γνώμη τους για τον χαρακτήρα μας και μοιραζόμαστε απόψεις, όνειρα και ιδέες. Οι φίλοι στην εφηβεία είναι πιο σημαντικοί από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, διότι είναι άτομα της ηλικίας μας και είναι πιο εύκολο να συζητάμε μαζί τους για τα κοινά μας όνειρα και το μέλλον μας. Νιώθουμε ολοκληρωμένοι και πιο δυνατοί στο να αντιμετωπίζουμε τα εμπόδια της ζωής, γιατί ξέρουμε πως οι αληθινοί φίλοι θα είναι πάντα εκεί για εμάς!!!

Σήμερα οι περισσότεροι φίλοι μας είναι «ηλεκτρονικοί». Όποιος έχει προφίλ στο Facebook προσπαθεί να κάνει όσους περισσότερους φίλους μπορεί. Πολλά παιδιά στέλνουν αίτημα σε όλους τους μαθητές του σχολείου ή και άλλων σχολείων μόνο και μόνο για να είναι δημοφιλή. Έτσι λοιπόν, συμβαίνει το εξής: Αν έχεις πάνω από πεντακόσιους φίλους, θεωρείσαι ο «τέλειος τύπος», ο πιο δημοφιλής, ο πιο διάσημος και όλοι θέλουν να σε κάνουν φίλο. Αν πάλι οι φίλοι σου δεν ξεπερνούν τους εκατό, είσαι ξενέρωτος και η δημοτικότητα σου είναι χαμηλή.

Όμως αλήθεια, γιατί να γίνεται αυτό; Προφανώς, γιατί τα παιδιά σπουδαιολογούν αυτό που φαίνεται και όχι την ουσία. Πιστεύω ότι είναι καλύτερα να έχεις εξήντα φίλους και να τους ξέρεις όλους, παρά να έχεις χίλιους και να ξέρεις τους μισούς. Αφήστε που συχνά ασχολούμαστε όλη την ώρα με το Facebook και καθόμαστε από το πρωί μέχρι το βράδυ πάνω από έναν υπολογιστή για να δούμε πόσα αιτήματα φιλίας έχουμε και πόσα like έχει μια φωτογραφία που «ποστάρουμε». Εκτός αυτού, συχνά μιλάμε με τους φίλους μας μέσω του υπολογιστή, αντί να βγούμε έξω και να βρεθούμε μαζί τους. Αυτό δεν είναι καθόλου καλό, καταρχάς γιατί χάνεται η άμεση επικοινωνία και κατά δεύτερον γιατί η πολύωρη χρήση υπολογιστή προκαλεί προβλήματα υγείας και συχνά επηρεάζει αρνητικά την ψυχολογία μας. Γι' αυτό λοιπόν, θα πρέπει να ερχόμαστε σε άμεση επαφή με τους φίλους μας και όχι να μιλάμε μαζί τους από έναν υπολογιστή.

Προσπαθώ να κάνω φίλους. Επειδή δεν έχω Facebook ή Twitter, βγαίνω στον δρόμο και φωνάζω τι μαγείρεψα, τι έφαγα, τι ήπια, πού ήμουν, τι κάνω...

Μέχρι στιγμής με 'ακολουθούν' τρεις. Δύο αστυνομικοί και ένας ψυχίατρος.

Εμμανουέλα Κισσανδράκη Γ2

Το λεξικό της βαρεμάρας

Αν κάποιος ανίδεος μπει σε μια συνομιλία νέων στο Facebook θα αντικρίσει ένα πλήθος συντομογραφιών που διαβάζοντάς τις θα του μοιάζουν με κινέζικα. Όμως καθόλου κινέζικα δεν είναι, αντιθέτως είναι ο σύγχρονος τρόπος επικοινωνίας στα social media. Πολλοί νέοι γράφουν έτσι, επειδή είναι της μόδας. Ο ένας παρασύρεται από τον άλλον και συνηθίζει να σχολιάζει με αυτόν τον τρόπο. Επίσης, αποφεύγεις να κάνεις ορθογραφικά λάθη και γλιτώνεις τα επικριτικά σχόλια των άλλων. Αν ρωτήσουμε τα παιδιά που γράφουν μ' αυτόν τον τρόπο, οι συνηθέστερες απαντήσεις τους είναι πως βαριούνται να γράφουν ολόκληρη τη λέξη και εξοικονομούν χρόνο, το κάνουν από συνήθεια, αφού είναι της μόδας και πως έτσι φτιάχνουν τον δικό τους κώδικα επικοινωνίας που τους ξεχωρίζει από τους μεγαλύτερους.

Μπορεί οι νέοι να πλάθουν έναν δικό τους κώδικα συνεννόησης, αλλά μήπως αυτό αποτελεί κίνδυνο για τη γλώσσα μας; Οπωσδήποτε η υπερβολή βλάπτει, όμως αν χρησιμοποιούνται με μέτρο, δε θα επέλθει και γλωσσική καταστροφή!

Ας δούμε τις πιο γνωστές... για να τις μάθουν και οι μεγαλύτεροι!

κλ= καλά	τλμ= τα λέμε
γτ = γιατί	βρμ = βαριέμαι
τεσπα = τελοσπάντων	τπτ= τίποτα
τρ= τώρα	Οκ = εντάξει
σγπ= σ'αγαπώ	Omg = oh my god
νμζ = νομίζω	Ily = I love you
δν=δεν	Wtf = what the f ** k
χρμ= χαίρομαι	Yolo = you only live once
αγπ μ = αγάπη μου	

Mobile Apps 😊

Το **Snapchat** είναι μια δημοφιλής social εφαρμογή ανταλλαγής μηνυμάτων, φωτογραφιών, βίντεο και κειμένου. Αυτό που την ξεχώρισε και την έκανε τόσο δημοφιλή στους χρήστες είναι το γεγονός ότι τα μηνύματα τα οποία στέλνονται είναι αυτοκαταστρεφόμενα, δηλαδή έχουν μικρή διάρκεια ζωής για προβολή από τον παραλήπτη έως ότου διαγραφούν αυτόματα.

Το **Facebook** αυτή τη στιγμή είναι το δημοφιλέστερο στο είδος του, έχοντας πάνω από 1,32 δισ. μηνιαίους ενεργούς χρήστες.

Η χρήση του Facebook έχει να κάνει κυρίως με τα νέα φίλων και γνωστών, με την καθημερινή επικοινωνία μέσω μηνυμάτων και με την ενημέρωση από επιχειρήσεις και σελίδες άλλων ενδιαφερόντων.

Το **Twitter** θεωρείται το δεύτερο δημοφιλέστερο αυτή τη στιγμή μετά το Facebook.

Σύμφωνα με αποτελέσματα, το **Twitter** έχει 271 εκατ. ενεργούς χρήστες μηνιαία.

Αυτό που το κάνει να ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα είναι οι δημοσιεύσεις με όριο τους 140 χαρακτήρες, καθώς επίσης και η προώθηση του δημόσιου διαλόγου. Η χρήση του έχει να κάνει κυρίως με την ειδησεογραφική ενημέρωση. Στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται ως το μέσο της ατάκας.

Το **Instagram** είναι μια mobile social εφαρμογή και συγχρόνως μια υπηρεσία κοινωνικής δικτύωσης, η οποία επιτρέπει τη λήψη και το διαμοιρασμό φωτογραφιών και βίντεο.

Έγινε γνωστό χάρη στα φίλτρα φωτογραφιών του, ενώ σήμερα διαθέτει φίλτρα και για βίντεο, καθώς επίσης και πληθώρα άλλων εργαλείων φιλικών προς τους χρήστες.

Το **Viber** είναι μια δημοφιλής εφαρμογή messenger για υπολογιστές και κινητές συσκευές, η οποία επιτρέπει στους χρήστες να ανταλλάσσουν γραπτά μηνύματα, εικόνες, βίντεο

και να πραγματοποιούν φωνητικές και βίντεο κλήσεις μέσω ίντερνετ (Wi-Fi ή 3G/4G).

Ελεύθερος χρόνος... μια άγνωστη λέξη!

Όλοι μας πλέον, μικροί και μεγάλοι, ζούμε σε μια εποχή γεμάτη υποχρεώσεις, ευθύνες και πιέσεις. Από τη μια πλευρά οι μεγάλοι που βιώνουν καθημερινά άγχος για τη δουλειά τους ή για τους ατελείωτους λογαριασμούς και από την άλλη εμείς τα παιδιά που με τη σειρά μας έχουμε τις δικές μας σοβαρές ή και ασήμαντες ανησυχίες, βάρη που έχουν στρογγυλοκάσει στην άκρη του μυαλού μας και δε λένε να υποχωρήσουν. Για μια ανησυχία θα μιλήσουμε σε αυτό το άρθρο, μια ανησυχία που αφορά όλους μας, την έλλειψη ελεύθερου χρόνου των σημερινών μαθητών.

Οι απαιτήσεις στα σχολεία αυξάνονται, έτσι αναλόγως αυξάνεται και το διάβασμα. Στο Γυμνάσιο οι μαθητές καλούνται να αποκτήσουν γνώσεις οι οποίες θα αποτελέσουν τις βάσεις για το Λύκειο. Γνώση, μια απλή λέξη να τη λες, αλλά δύσκολη και απαιτητική να την αποκτήσεις. Η ύλη των μαθημάτων είναι τεράστια, διαγωνίσματα και εξετάσεις караδοκούν σε κάθε βήμα μας. Μόνο από το Δημοτικό προς το Γυμνάσιο δε δίνουμε εξετάσεις πια!

Πώς είναι λοιπόν μια τυπική μέρα ενός εφήβου;

...Μόλις έχεις τελειώσει άλλο ένα βασανιστικό εφτάωρο (υπερβολές!) και πριν βγεις από το σχολείο αναρωτιέσαι: άραγε με συμφέρει να πάω σπίτι; Γιατί όμως αυτό το ερώτημα; Γιατί, όταν θα γυρίσεις στο σπίτι, θα πρέπει να διαβάσεις εκτός από τα μαθήματα της επόμενης μέρας (πρώτο εγκεφαλικό) και τα αγγλικά και τα γερμανικά ή γαλλικά που έχεις για το φροντιστήριο. Αλλά όχι τα αγγλικά που έκανες μια φορά κι έναν καιρό- what's your name ή how old are you- αλλά τα αγγλικά ενός πτυχιού (δεύτερο εγκεφαλικό)! Φυσικά οφείλεις να αποδεχτείς την πραγματικότητα και να στρωθείς στο διάβασμα, αλλά στο κάτω κάτω είναι δική σου αναγκαστική επιλογή για μελλοντική σου

διευκόλυνση, διότι αν καταφέρεις και πάρεις ένα πτυχίο είτε γλώσσας είτε οποιοδήποτε άλλο, τότε δε θα χρειάζεται να ασχοληθείς με αυτό στο Λύκειο και ίσως στο μέλλον να σε βοηθήσει στην εύρεση δουλειάς. Έτσι αναγκάζεσαι να διαβάσεις, μετά να πας στα φροντιστήριά σου και μόλις γυρίσεις να συνεχίσεις το διάβασμα για το σχολείο και να κοιμηθείς... Κι αυτό το μοτίβο συνεχίζεται φυσικά μέχρι τα 18 σου που τελειώνεις το σχολείο. Η καθημερινότητά σου μπαίνει στον αυτόματο και λειτουργεί σαν ένα ρομπότ.

Η πραγματοποίηση όμως όλων αυτών των υποχρεώσεων έχει και τις ανάλογες συνέπειες στον έφηβο. Τα παιδιά (γιατί ακόμα παιδιά είμαστε, ας μην το ξεχνάμε αυτό) υποβάλλονται σε καθημερινό άγχος που γίνεται μόνιμο γνώρισμα του χαρακτήρα τους.

Παράλληλα η συνεχής και στείρα αποστήθιση κουράζει και εξαντλεί τους μαθητές, καθώς οι ώρες που περνούν πάνω από ένα βιβλίο, καθισμένοι σε μια καρέκλα, είναι αρκετές.

Όμως, ας μη δραματοποιούμε τα πράγματα τόσο πολύ. Είναι αρκετές οι φορές που έχουμε χρόνο να κάνουμε δραστηριότητες που μας ευχαριστούν όπως κάποιο άθλημα, βόλτα με τους φίλους μας ή απλώς να καθόμαστε αποχαυνωμένοι πάνω από έναν υπολογιστή ή ένα κινητό. Ωστόσο το διάβασμα, τα πτυχία των Γλωσσών και ό,τι άλλο παραπονιόμαστε ότι μας βασανίζει, είναι εφόδια για τη ζωή μας, για τη μόρφωσή μας και για την επαγγελματική μας αποκατάσταση. Όταν θα μεγαλώσουμε και θα δουλεύουμε σκληρά (λέμε τώρα), θα θυμόμαστε όλα αυτά τα χρόνια και θα λέμε: «τι ωραίες εποχές ξενοιασιάς!» (γιατί προφανώς θα έχουμε ξεχάσει όλες εκείνες τις ατέλειωτες ώρες διαβάσματος). Το πέρασμα του χρόνου θα το προκαλέσει αυτό. Ο χρόνος δίνει, ο χρόνος παίρνει και ο χρόνος μένει στο τέλος... Αλλά όχι ακόμα, έχουμε διάβασμα να κάνουμε!

Κωνσταντίνα Ελένη Δολαψάκη Γ2

Τι ακούγεται ...

Στις μέρες μας οι νέοι τείνουν να ακούν όλο και περισσότερο ξένη μουσική. Οι ξένοι καλλιτέχνες που προτιμούν περιλαμβάνουν DJ όπως ο Avicii, ο David Guetta, ο Armin van Buuren, ο Hardwell κ.α. αλλά και solo τραγουδιστές όπως η Rihanna, ο Tyga, η Jennifer Lopez, ο Eminem, η Nicki Minaj, η Beyonce και ο PitBull. Τα αγαπημένα τους ξένα συγκροτήματα είναι οι One Direction, οι 5 SOS, οι Arctic Monkeys, οι The Neighbourhood και οι Coldplay.

Υπάρχουν, όμως, και αρκετοί νέοι οι οποίοι ακούνε ελληνική μουσική. Οι λαϊκοί solo καλλιτέχνες που προτιμούν είναι ο Μαζωνάκης, η Πάολα, ο Παντελίδης, ο Καρράς και ο Νίκος Οικονομόπουλος, ενώ από τον χώρο της pop ο Stan, ο Τοquei και η Demi. Στους δημοφιλείς solo καλλιτέχνες ανήκουν και ο Στέλιος Ρόκκος με τον Στέλιο Λεγάκη με ύφος μεταξύ έντεχνου και pop. Πολύ δημοφιλή μεταξύ των νέων είναι και συγκροτήματα όπως οι Boys and Noise, οι Stavento, οι Μέλισσες και οι Vegas.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι φανατικοί θαυμαστές (fans) συγκροτημάτων ή καλλιτεχνών έχουν δημιουργήσει «Fandoms» (ομάδες) που ασχολούνται με θέματα που αφορούν τους αγαπημένους τους καλλιτέχνες. Τέτοια Fandoms είναι οι directioners, οι noisers, οι 5 SOS fam, οι beliebers, οι staners, οι smilers, οι lovatics και άλλες πολλές ομάδες.

Μιχαέλα Δροσατάκη Γ1

Έφηβοι και γονείς... μια σχέση όλο μπερδέματα!

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι οι γονείς μας, δυστυχώς ή ευτυχώς, είναι οι σημαντικότεροι άνθρωποι της ζωής μας. Μας αγαπούν όσο τίποτε άλλο και είναι πάντα πρόθυμοι να μας βοηθήσουν και να μας στηρίξουν στα προβλήματά μας, είτε αυτά είναι σημαντικά είτε ασήμαντα. Το θέμα όμως είναι, μπορούν να μας καταλαβαίνουν πάντα; Όχι! Και μάλιστα ούτε εμείς τους καταλαβαίνουμε σε κάποια πράγματα. Έτσι, στη σχέση μας πολλές φορές δεν υπάρχει επικοινωνία! Μπορεί να φταίμε κι εμείς γι αυτό, αφού στην εφηβεία η συμπεριφορά μας αλλάζει, όμως έχουν τόσες παραξενιές που ούτε εξηγούνται ούτε αντέχονται!

Καταρχάς, έχουν το ταλέντο να σε ρεζιλεύουν, χωρίς να το θέλουν, εκεί που δεν το περιμένεις! Για παράδειγμα, έρχονται οι φίλοι σου στο σπίτι και εκείνοι αρχίζουν να τους διηγούνται ιστορίες από τη βρεφική και την παιδική σου ηλικία, λες και νοιάζει τους φίλους σου αν είχες κατουρηθεί μικρός στον ύπνο σου ή αν είχες κάνει εμετό πάνω στην αγαπημένη σου κουβερτούλα και μετά έκλαιγες, γιατί ήταν δύο μέρες στα άπλυτα! Άσε που μετά οι φίλοι σου μπορεί να σε φωνάζουν κατρουλίτσα ή κουβερτούλη και αυτό δε θα σου αρέσει καθόλου.

Επίσης, είναι ανάγκη να μας θυμίζουν συνέχεια πόσο πολύ μας αγαπάνε; Εντάξει πια, το εμπεδώσαμε. Εκείνοι όμως συνεχίζουν να μας το θυμίζουν μπροστά σε άλλους ρεζιλεύοντάς μας! Φαντάσου να είσαι με την παρέα σου και να σε βλέπει ξαφνικά ο πατέρας σου και να σου λέει « Κοράκλα μου, τον μπαμπά που σε λατρεύει δεν τον χαιρετάς; Ποιος είναι αυτός ο νεαρός; Νεαρέ, λίγα με την κόρη μου!» ή η μητέρα σου «Αγόρι μου! Σ' αγαπάω! Γιατί δεν φοράς τη ζακέτα σου ε;» και μετά εσύ εύχεσαι να ανοίξει η γη να σε καταπιεί!

Έπειτα έχουν το συνήθειο να μας σπάνε τα νεύρα. Δηλαδή, έχουμε που έχουμε τα νεύρα μας λόγω της εφηβείας, πρέπει να μας εκνευρίζουν περισσότερο; Σίγουρα ο καθένας μας μπορεί να σκεφτεί πολλά παραδείγματα, όμως αυτό που δεν αντέχεται και μας εκνευρίζει είναι το κήρυγμα τους! Δυστυχώς για κάθε τι που κάνουμε, αρχίζουν (κυρίως οι μανάδες μας) τη μουρμούρα και το κήρυγμα. Αν είσαι στον υπολογιστή, θα πουν «Πάλι σε αυτό το μηχάνημα κάθεται; Καλά δεν καταλαβαίνεις πόσο επιβλαβές είναι για την υγεία σου; Αλλά βέβαια, σήμερα όλοι οι νέοι...»

Άλλη μια συνήθεια που πρέπει να ανεχτούν τα κορίτσια είναι η αδυναμία που τους έχουν οι μπαμπάδες τους, γιατί δε θέλουν να καταλάβουν πως μεγαλώνεις και νομίζουν πως θα είσαι πάντα το μικρό κοριτσάκι τους. Και αν εντοπίσουν ένα αγόρι να σου μιλάει ή να κάνει παρέα μαζί σου, χτυπάει το καμπανάκι τους εκπέμποντας σήμα κινδύνου «Ποιος είναι αυτός; Είναι καλός μαθητής; Πού τον γνώρισες;» Από την άλλη μεριά έχουμε τις μαμάδες και τους γιους, μια σχέση που η ιστορία της ψυχολογίας δεν έχει καταφέρει να εξηγήσει... Λατρεύουν ο ένας τον άλλον και ταυτόχρονα εκνευρίζει ο ένας τον άλλο.

Λοιπόν, έχουμε καταλάβει πόσο περήφανοι είναι για εμάς και ότι θέλουν το καλό μας. Όμως πρέπει να το δείχνουν και να υπερβάλουν; Ίσως πάλι και να μην υπερβάλουν, απλώς εμείς είμαστε παράξενοι και μας ενοχλούν. Το ξέρουμε ότι είμαστε σε μια δύσκολη ηλικία, γι' αυτό αν θέλουν να μας προσεγγίσουν, πρέπει να το κάνουν με διακριτικότητα και έτσι θα είναι πιο εύκολο και για τις δύο πλευρές να καταλάβουν η μια την άλλη. Πρέπει να κάνουμε εμείς το πρώτο βήμα, να συζητήσουμε μαζί τους και να τους εξηγούμε κάθε φορά πώς μας κάνουν να αισθανόμαστε. Αν βέβαια πάλι δεν καταλάβουν και συνεχίσουν τις "κακές" τους συνήθειες, τότε... υπομονή, σε λίγα χρόνια γινόμαστε 18!

Κωνσταντίνα Κουμπενάκη Γ3

Μια εκδρομή που θα θυμόμαστε για πάντα!

Από 1-4 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η εκδρομή της Γ΄ Γυμνασίου στο Ναύπλιο και την Αθήνα. Οι υπεύθυνοι καθηγητές ήταν η κ. Αργύρη, η κ. Μειδάνη, η κ. Χρηστάκη, η κ. Λεμονάκη και ο κ. Φανουριάκης.

Επιβιβαστήκαμε στο πλοίο Τετάρτη βράδυ και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού μας αγωνιούσαμε για την εξέλιξη της εκδρομής. Για αυτό... ήταν πολύ δύσκολο να κοιμηθούμε! Το πρωί της επόμενης ημέρας αναχωρήσαμε για την Επίδαυρο και στο δρόμο σταματήσαμε στον Ισθμό της Κορίνθου. Η θέα του Ισθμού από την πεζογέφυρα ήταν εντυπωσιακή! Αργότερα, φτάσαμε στην Επίδαυρο, όπου είχαμε την ευκαιρία να απολαύσουμε ένα απόσπασμα της Ελένης του Ευριπίδη, που παρουσίασαν συμμαθητές μας.

Συντάγματος του Ναυπλίου ξεκινήσαμε για μία μικρή περιήγηση στην παλιά πόλη. Στη συνέχεια φάγαμε και αναχωρήσαμε για την Αθήνα.

Αφού ξεκουραστήκαμε για λίγο στο υπέροχο ξενοδοχείο μας, ετοιμαστήκαμε για τη βραδινή μας έξοδο που ήταν γεμάτη ευχάριστες εκπλήξεις. Στην ταβέρνα που πήγαμε το φαγητό ήταν γευστικότατο, ενώ οι μουσικοί ήταν πολύ ευχάριστοι και αρκετά γοητευτικοί!!! Αυτή η βραδιά θα μας μείνει αξέχαστη, διότι ήμασταν ευδιάθετοι, διασκεδάσαμε, και μάλιστα χορέψαμε όλοι.

Μετά πήγαμε στις Μυκήνες και είδαμε από κοντά τα κυκλώπεια τείχη και τους βασιλικούς τάφους του μυκηναϊκού πολιτισμού. Αργά το απόγευμα, φτάσαμε στο ξενοδοχείο στο Ναύπλιο. Εκείνο το βράδυ βγήκαμε για φαγητό σε μια ταβέρνα και περάσαμε ευχάριστα την ώρα μας. Η βραδιά τελείωσε μουσικά στο ξενοδοχείο με αυτοσχέδιες μαντινάδες και πολύ γέλιο.

Τη δεύτερη μέρα πήγαμε στο Παλαμήδι και θαυμάσαμε τη μαγευτική θέα της πόλης από ψηλά. Οι πιο τολμηροί και αθλητικοί, μάλιστα, αποφάσισαν να κατέβουν τα 999 σκαλιά. Από την πλατεία

Ξεκινήσαμε την τελευταία μας μέρα με ένα φανταστικό πρωινό στο ξενοδοχείο. Το φαγητό ήταν νοστιμότητα, υπήρχε ποικιλία και ποιότητα. Μετά πήγαμε στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού όπου παρακολουθήσαμε ένα ενδιαφέρον πρόγραμμα για την Αρχαία Αγορά. Κατόπιν ανεβήκαμε στην Ακρόπολη και θαυμάσαμε τα μνημεία της, τον Παρθενώνα, το Ερέχθειο, τον ναό της Αθηνάς Νίκης, τα Προπύλαια.

Επίσης, ορισμένα παιδιά με δύο συνοδούς επισκέφθηκαν και το καινούριο μουσείο της Ακρόπολης, που ήταν πολύ ενδιαφέρον. Λίγο πριν από την αναχώρησή μας για το λιμάνι του Πειραιά, περπατήσαμε στην περιοχή του Θησείου. Το βράδυ στο πλοίο ήμασταν ιδιαίτερα ανήσυχοι..., καθώς η απίθανη και αξέχαστη εκδρομή μας έφτανε στο τέλος της.

Η εκδρομή αυτή μας έφερε πιο κοντά, γνωριστήκαμε όλοι καλύτερα μεταξύ μας και είδαμε τους καθηγητές μας από μια διαφορετική πλευρά. Η εκδρομή ήταν πολύ εποικοδομητική για εμάς, γιατί μάθαμε πολλά πράγματα για τον πολιτισμό μας και επισκεφτήκαμε χώρους και μνημεία τα οποία δε θα ήταν εύκολο να τα δούμε.

Ελένη Βλαχάκη Γ1, Εμμανουέλα Κισσανδράκη Γ2

Quiz: Πόσο καλά γνωρίζετε τους καθηγητές σας;

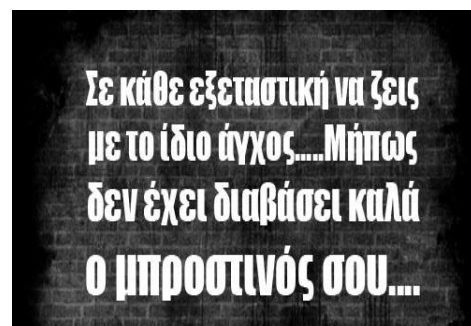
Αν παρατηρήσουμε προσεχτικά τους καθηγητές μας στο μάθημα, θα δούμε ότι όλοι τους έχουν από μια ατάκα που τους χαρακτηρίζει...Για να δούμε, ποιες ατάκες λέει ο καθένας τους;

• Εδώ, εδώ, σε εμένα παιδιά	κ. Φανουριάκης
• Χωρίς να θέλω να σε προσβάλω	κ.Αργύρη
• Συγνώμην; / Τέλος	κ.Τσολακίδης
• Την επόμενη φορά θα εξεταστούν άπαντες	κ.Τακτικάκη
• Μα ρε παιδιά, μη μιλάτε	κ. Πολιτοπούλου
• Θα φας πενταήμερη / Θα σε πετάξω έξω	κ. Πρωτογεράκη
• Δεν έχετε φιλότιμο	κ. Αναστασάκης
• Μην το παίρνεις προσωπικά	κ. Κογχυλάκης
• Ρε σεις!! / Ρε συμμορφωθείτε!!	κ. Πολιτοπούλου
• Έλα, δε βλέπω χέρια	κ. Μειϊδάνη
• Να με συμπαθάτε παιδιά	κ. Παγκάλου
• Δε θέλω άγχος	κ. Διαμαντάκου
• Ρε γαιδούρια / Τα χάπια μου	
• Όχι καρδούλα μου	
• Εντάξει; / Είμαι πολύ ευχαριστημένος	
• Θεε να περάσεις για ένα λεπτό έξω να ηρεμήσεις;	
• Κοιτάξτε, δε θα κλείσει εμένα ο λαιμός μου μέχρι την έβδομη ώρα	
• Να συντομεύουν τα γαλλικά	

Εμμανουέλα Κισσανδράκη Γ2

Οι εξετάσεις θα περάσουν; Εμείς;

Διανύουμε περίοδο εξετάσεων. Ο καθένας μας έχει διαφορετική διάθεση, άλλοι με άγχος και άλλοι πιο χαλαρά...

Ηρώ Συμεουδάκη Β5

Εκεί που κόβεται η ανάσα...

Extreme sports είναι ένας δημοφιλής όρος για ορισμένες αθλητικές δραστηριότητες που θεωρούνται ότι έχουν υψηλό επίπεδο εγγενούς κινδύνου. Αυτές οι δραστηριότητες συχνά περιλαμβάνουν την ταχύτητα, το ύψος, το υψηλό επίπεδο της φυσικής άσκησης, και τη χρήση άκρως εξειδικευμένων εργαλείων π.χ. αλεξίπτωτου, ιστιοσανίδων κ.ά.

Τα τρία από τα πιο διαδεδομένα extreme sports είναι :

Αλεξίπτωτο πλαγιάς. Το αλεξίπτωτο πλαγιάς είναι από τα πιο δημοφιλή extreme sports στον κόσμο του βουνού και έχει αποκτήσει μεγάλο φανατικό κοινό εξαιτίας της απλής κατασκευής του, της ευκολίας του και των μεγάλων δυνατοτήτων του. Το άθλημα απαιτεί καλή φυσική κατάσταση, άριστη τεχνική, ψυχική και πνευματική διαύγεια, παρατηρητικότητα, αλλά και γνώσεις μετεωρολογίας και αεροδυναμικής, που παρέχονται από ειδικούς εκπαιδευτές. Ανάλογα με τον καιρό, το αλεξίπτωτο πλαγιάς μπορεί να φτάσει μέχρι 4 χλμ ύψος και να διανύσει απόσταση 2 - 2,5 χλμ. Οι πτήσεις μπορεί να διαρκέσουν έως και μερικές ώρες και οι ταχύτητες που αναπτύσσονται κυμαίνονται ανάμεσα στα 48 έως 60 χλμ / ώρα.

Snowboard: Το Snowboard έχει πλέον δικαιωματικά κατακτήσει τη θέση του ως ένα από τα πιο εντυπωσιακά και διασκεδαστικά extreme sports του χειμώνα, ενώ μετά την επίσημη αναγνώρισή του από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, αποτελεί πλέον Ολυμπιακό άθλημα. Χωρίζεται σε κατηγορίες, όπως το free style με πολλές εναέριες φιγούρες και το αλπικό.

Wakeboarding: Το Wakeboard είναι ένα από τα πιο δημοφιλή θαλάσσια σπορ, γιατί συνδυάζει πολλά διαφορετικά αθλήματα μαζί, το Snowboard, το Skateboard και το Surf. Το μόνο που χρειάζεται κανείς για να κάνει Wakeboard είναι ένα ταχύπλοο σκάφος, μια σανίδα για Wakeboard και ένα σκοινί με λαβή.

Δημήτρης Καρατζάνης Β3, Μαρία Κουτεντάκη Α5, Αγγέλα Βοσκάκη Α3

Ζίου Ζίτσου (JU JITSU)

Το Ζίου Ζίτσου ήταν πολεμική τέχνη που γνώριζαν οι περιβόητοι πολεμιστές της Ιαπωνίας, οι Σαμουράι, οι οποίοι έζησαν στην Ιαπωνία από τον 12ο μέχρι τον 19ο αιώνα. Σήμερα είναι μια ευρέως διαδεδομένη πολεμική τέχνη, η οποία κερδίζει όλο και περισσότερους οπαδούς. Η πολεμική τέχνη του Ζίου Ζίτσου έχει αρκετά παράγωγα αθλήματα όπως το Τζούντο, το Αϊκίντο, το Βραζιλιάνικο Ζίου Ζίτσου, το Σάμπο, το Μπαρτίτσου κ.ά. Το Ζίου Ζίτσου επιτρέπει στον ασκούμενο να είναι σε θέση να ανταπεξέλθει σε οποιαδήποτε κατάσταση άμυνας ή επίθεσης και γενικά κοντινής μάχης. Κάποιος που γνωρίζει αυτήν την πολεμική τέχνη, είναι ικανός να αντιμετωπίσει πάσης φύσεως αντιπάλους και να υπερασπιστεί ένα άλλο άτομο. Περιλαμβάνει γροθιές, λακτίσματα, κλειδώματα, ρίψεις, αλλά και έλεγχο του αντιπάλου, και στο έδαφος και σε όρθια στάση. Κάποιες φορές υπάρχει πιθανότητα να περιλαμβάνει και όπλα. Επίσης, άλλη μία ονομασία για αυτήν την πολεμική τέχνη είναι Γιαβάρα ή Τάι-Τζούτσου (σημαίνουν "σωματική" τέχνη). Αγώνες Ζίου Ζίτσου διεξάγονται σε τοπικό επίπεδο, πανελλήνιο και παγκόσμιο. Επίσης, είναι υποψήφιο για ολυμπιακό άθλημα. Οι αγώνες διεξάγονται σε γήπεδα μπάσκετ ή πάλης και οι νικητές βραβεύονται με μετάλλια, χρυσό, ασημένιο και χάλκινο. Ωστόσο, το επίπεδο που βρίσκεται κάθε μαθητής το αποδεικνύει το χρώμα των ζωνών που κατέχει. Υπάρχουν επτά ζώνες που αντιστοιχούν σε διαφορετικά επίπεδα: η άσπρη, η κίτρινη, η πορτοκαλί, η πράσινη, η μπλε, η καφέ και η μαύρη.

Άννα Δανδάλη Β1

«Μανούσο...τον δίσκο!»

Το διαφημιστικό σποτάκι που έχει κάνει θραύση μας προσκαλεί να παρακολουθήσουμε στις 20 και 21 Ιουνίου στο Παγκρήτιο Στάδιο το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Εθνικών Ομάδων Στίβου 2015. Στους αγώνες συμμετέχουν 800 διακεκριμένοι αθλητές και αθλήτριες από πολλές χώρες της Ευρώπης. Στόχος της εθνικής μας ομάδας είναι η άνοδος της στην κατηγορία Super League. Εμείς που ζούμε στην Κρήτη έχουμε την ευκαιρία να πάμε στους αγώνες και να ενισχύσουμε την προσπάθεια της Εθνικής μας, απολαμβάνοντας συγχρόνως την εμπειρία της μεγαλύτερης γιορτής του αθλητισμού στο νησί μας.

Σοφία Χριστοφοράκη Β5

Μια αναπάντεχη συνάντηση (2^ο μέρος)

Ο Πιέρ έκανε ότι μπορούσε για να φτιάξει τη χρονομηχανή, αλλά δίχως αποτέλεσμα. Το λιοντάρι είχε αρχίσει να πλησιάζει επικίνδυνα. Λίγα μέτρα ακόμα χώριζαν αυτόν και τη Νικόλ από τον θάνατο. Ξαφνικά η χρονομηχανή πήρε μπροστά και ίσα-ίσα που πρόλαβαν να μπουν και να φύγουν μαζί της. Ο Πιέρ και η Νικόλ προσγειώθηκαν σε ένα άγνωστο μέρος, μια άγνωστη εποχή. Δεν τους πήρε αρκετή ώρα μέχρι να καταλάβουν πού βρίσκονταν. Για την ακρίβεια, η Νικόλ ήταν αυτή που το ανακάλυψε, αναγνωρίζοντας την πόλη στην οποία έμενε την εποχή που οι γονείς της είχαν το αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Το σοκ της ήταν ακόμα μεγαλύτερο, όταν διάβασε την ημερομηνία σε μια εφημερίδα, γιατί εκείνη τη μέρα οι γονείς της έπαθαν το ατύχημα. Βλέποντας την σοκαρισμένη, ο Πιέρ τη ρώτησε αν ήταν καλά. Όταν τελικά ξαναβρήκε τη λαλιά της, του εξήγησε τον λόγο που είχε σοκαριστεί.

Μόλις άκουσε την απάντησή της, ο Πιέρ υπέθεσε πως η χρονομηχανή τους πήγε εκεί για να αποτρέψουν αυτό το συμβάν. Η Νικόλ τότε, τον κοίταξε στα μάτια και του υπενθύμισε ότι, αν το έκαναν, δε θα είχαν γνωριστεί. Ο Πιέρ, ο οποίος δεν το είχε υπολογίσει αυτό, έμεινε για λίγο σκεπτικός. Ύστερα γύρισε και κοίταξε την Νικόλ λέγοντας της πως αυτό δεν τον πείραζε, φτάνει μόνο να του υποσχόταν πως όταν όλα θα τελείωναν, θα πήγαινε να τον επισκεφτεί και να γνωριστούν από την αρχή. Η Νικόλ του έδωσε το λόγο της και ξεκίνησαν για το σπίτι των γονιών της.

Φτάνοντας η Νικόλ βιάστηκε να χτυπήσει εκείνη την πόρτα, όμως ο Πιέρ τη σταμάτησε λέγοντάς της πως δεν μπορούσε να μπει μέσα, γιατί δε θα μπορούσε να εξηγήσει την παρουσία δύο Νικόλ στους γονείς της. Έτσι ο Πιέρ τελικά χτύπησε την πόρτα, περιμένοντας να την ανοίξει ένας από τους γονείς της. Αντ' αυτού, την πόρτα την άνοιξε η ίδια η Νικόλ (η Νικόλ των περασμένων χρόνων). Έμεινε άναυδος βέβαια στην αρχή, το ξεπέρασε όμως και τη ρώτησε αν οι γονείς της ήταν στο σπίτι. Αυτή του είπε ότι οι γονείς της ήταν στο αυτοκίνητο, έτοιμοι για μία έξοδο. Ο Πιέρ την ευχαρίστησε και πήγε προς τους γονείς της Νικόλ, λέγοντάς τους πως δεν έπρεπε να φύγουν, γιατί μια συμμορία απαγωγέων βρισκόταν στην πόλη και πως η κόρη τους κινδύνευε. Σαφώς αυτό ήταν μια δικαιολογία για να αποτρέψουν το συμβάν. Αυτοί τον ρώτησαν απορημένοι ποιος ήταν. Τους απάντησε πως ήταν ένα παιδί από την περιοχή, και θεώρησε σωστό να τους προειδοποιήσει. Οι δύο γονείς απομακρύνθηκαν από το αμάξι και γύρισαν στο σπίτι, αφού τον αποχαιρέτησαν και τον ευχαρίστησαν.

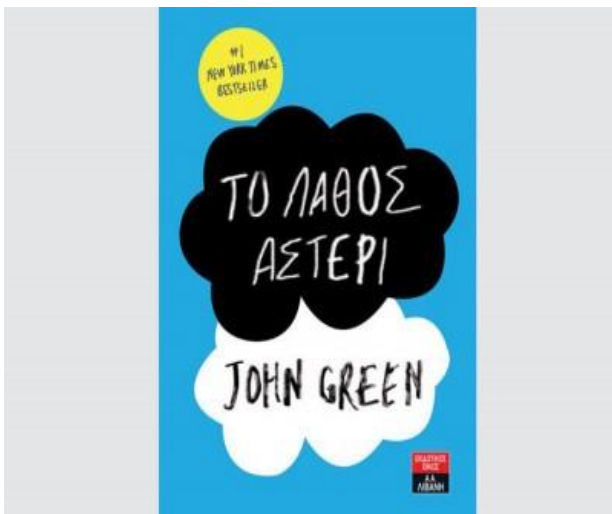

Η Νικόλ ξύπνησε στο κρεβάτι της, χωρίς να έχει ξεχάσει τίποτα απ' αυτά που είχε περάσει. Κατέβηκε κάτω, πλησίασε τους γονείς της και τους έδωσε μια ζεστή αγκαλιά, πράγμα το οποίο πίστευε πως δε θα ξαναέκανε ποτέ. Οι γονείς της την καλημέρισαν και τη ρώτησαν πώς πέρασε το βράδυ της. Αντί για απάντηση, η Νικόλ τους πρότεινε μια μεγάλη αλλαγή στη ζωή τους, να πάνε να μείνουνε στον θείο της τον Φιλίπ στη Γαλλία παίρνοντας μαζί τους και τη γιαγιά της. Οι γονείς δέχτηκαν και μετακόμισαν στο Παρίσι.

Σ' ένα μήνα ήδη είχαν μετακομίσει βρίσκοντας σπίτι στη γειτονιά του θείου και της θείας. Η ανυπομονησία της Νικόλ ήταν μεγάλη όχι μόνο γιατί θα έβλεπε τους θείους της, αλλά γιατί μια πόρτα παραδίπλα έμενε ο Πιέρ. Γνωρίζοντας πως ο Πιέρ δεν υπήρχε περίπτωση να τη θυμόταν, χτύπησε την πόρτα διστακτικά. Άνοιξε εκείνος χαιρετώντας την και ρωτώντας την τον λόγο που τον επισκέφτηκε. Τότε η Νικόλ τον αγκάλιασε λέγοντάς του πως είχαν πολλά να συζητήσουν οι δυο τους.

Ιωάννης Λαντζουράκης Β4, Ελένη Ξυστράκη Β2, Ειρήνη Κουτεντάκη Β3,
Κωνσταντίνα Κουμπενάκη Γ3 (σκίτσα)

Βιβλία που μας άρεσαν «Το Λάθος Αστéρι»

Το βιβλίο που μου άρεσε πιο πολύ από όλα όσα έχω διαβάσει μέχρι τώρα, είναι το «Λάθος Αστéρι» (The fault in our stars) του διάσημου και πολυβραβευμένου συγγραφέα John Green, που εκδόθηκε το καλοκαίρι του 2014. Είναι βασισμένο στην ιστορία δύο εφήβων που πάσχουν από καρκίνο. Η 16χρονη Χέιζελ Γκρέις απομονωμένη απ' τους ανθρώπους της ηλικίας της και ο 17χρονος Ογκάστους Γουότερς με ανατρεπτική αίσθηση του χιούμορ. Ο Ογκάστους θα εκμυστηρευτεί στη Χέιζελ τον μοναδικό του φόβο αλλά και τους προβληματισμούς του. Θα αναζητήσουν μαζί απαντήσεις σε καθολικά ερωτήματα και θα

μοιραστούν μια αγάπη που αγγίζει και τις πιο βαθιές γωνιές της καρδιάς τους. Μια ιστορία σκληρή αλλά και ευαίσθητη, όπως άλλωστε και η ίδια η ζωή.

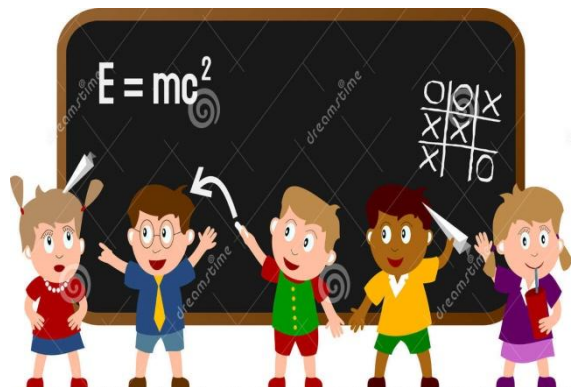
Χαρά Φλουρή Β3

Στη βιβλιοθήκη του σχολείου μας μπορείτε να βρείτε λογοτεχνικά βιβλία για όλα τα γούστα! Δανειστείτε τα και διαβάστε τα στις καλοκαιρινές σας διακοπές!!!

Μαντινάδες αφιερωμένες στους καθηγητές της Γ' τάξης...

Έφτασε πλέον η στιγμή να σας ευχαριστήσουμε και μαντινάδες όμορφες σ' όλους σας να χαρίσουμε. Πρώτα αναφερόμαστε στη διευθύντριά μας, γιατί την εκνευρίσαμε με τα καμώματά μας. Είναι σπουδαίος άνθρωπος μα και πειθαρχημένη άξια απ' όλες τις πλευρές, πάντα κομψά ντυμένη. Ο κύριος Κογχυλάκης, ο υποδιευθυντής μας και είμαστε περήφανοι που 'ναι καθηγητής μας. Είναι ψηλός σαν γίγαντας με βλέμμα που σκοτώνει, μούσια που σε τρομάζουνε, φωνή που σε αγχώνει. Και 'κει που λες: "Βοήθεια! Έχουμε Κογχυλάκη!" αμέσως χάσκεις και γελάς μ' ένα του αστεϊάκι! Για υποδιευθύντρια έχουμε τη Χρηστάκη που κάμει και γυμναστική με τον Καπετανάκη. Είναι κι οι δυο τους άνθρωποι με 'Α' κεφαλαίο τους συμπαθούνε τα παιδιά κι αυτό δεν ειν' τυχαίο! Μια άξια φιλόλογος είν' η κυρία Αργύρη, ποτέ και σε κανέναν μας δε χάλασε χατίρι. Το σεβασμό μας κέρδισε, γι αυτό την αγαπάμε κι έτσι εμείς στο Λύκειο θα την αναζητάμε. Άλλες δύο φιλόλογοι που έχουμε τρελάνει είναι οι λατρεμένες μας Μαυράκη και Μεϊδάνη. Άνετες μα και φιλικές ταυτίζονταν μαζί μας, έτσι λοιπόν κερδίσανε και την εκτίμησή μας. Για φυσικό μας έχουμε τον κυρ-Αναστασάκη καλύτερος καθηγητής στην Κρήτη δεν υπάρχει! Τα εξηγεί υπέροχα κι όχι παπαγαλία, βάσεις μας έθεσε σωστές στη φυσικοχημεία.

Όμως και τα θρησκευτικά σπουδαία έχουν γίνει
έχοντας για καθηγητή τον κύριο Τσολακίδη.
Αληθινός κι ειλικρινής, τις απορίες μας λύνει
και ανοιχτούς λογαριασμούς ποτέ του δεν αφήνει.

Και τη Βιολογία τη μάθαμε νεράκι
έχοντας για καθηγητή τον κύριο Φανουριάκη.

Ο γόης των καθηγητών με τα γαλάζια μάτια
που τις καρδιές των κοριτσιών τις έκανε κομμάτια!

Η Διαμαντάκου δίδαξε σε 'μας γερμανικά
μια γλώσσα όπου μάθαμε πλέον πολύ καλά.

Φώναζε πάντως αρκετά, δε σήκωνε κουβέντα
καλά όμως να πάθουμε, της σπάσαμε τα νεύρα!

Υπόδειγμα προς μίμηση όλοι οι καθηγητές μας,
καθένας τους ξεχωριστά θα μείνει στις καρδιές μας...

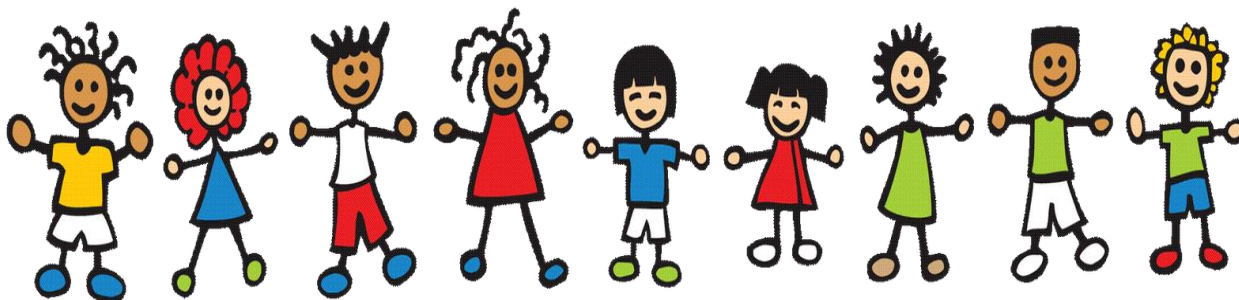

Κωνσταντίνα Κουμπενάκη Γ3

*Με τη σειρά μας και εμείς αποχαιρετάμε τα παιδιά της Γ' Γυμνασίου και τους
ευχόμαστε καλή πρόοδο στο Λύκειο. Να κάνετε τα όνειρά σας πραγματικότητα!!!*

Η εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών που ανήκουν στην ομάδα του Πολιτιστικού Προγράμματος με θέμα «Η εφημερίδα μας, Παιδες εν τάξει;». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν οι μαθητές: Θανάσης Ζουμής, Αγγελική Βοσκάκη, Αλεξάνδρα Παπαδάκη, Μαρία Παπάζογλου, Μαρία Κονταξάκη, Μαρία Κουτεντάκη, Κατερίνα Παπαδάκη, Δέσποινα Τρικαλιώτη, Εβελίνα Κασαπάκη, Άννα Δανδάλη, Ελένη Ξυστράκη, Σοφία Ξυστράκη, Κατερίνα Οικονομάκη, Δημήτρης Καρατζάνης, Ειρήνη Κουτεντάκη, Ιωάννης Λαντζουράκης, Ιωάννα Μπιτσακάκη, Σοφία Χριστοφοράκη, Ηρώ Συμεουδάκη, Έλενα Αϊβαλιώτη, Ελένη Βλαχάκη, Μιχαέλα Δροσατάκη, Κωνσταντίνα Δολαψάκη, Εμμανουέλα Κισσανδράκη, Κωνσταντίνα Κουμπενάκη.

Υπεύθυνοι καθηγητές: Ματίνα Μειδάνη, Πηνελόπη Διαμαντάκου, Δημήτρης Φανουριάκης

Ευχόμαστε σε όλους σας καλό καλοκαίρι!